

figer ligesom flere ærede Medlemmer: Endnu kan Ministeriet gjøre dette, endnu kan Ministeriet forebygge Finantslovens Nægtelse ved, inden vi komme til Afstemning over Finantsloven, at opløse Folkethinget og appellere til Bælgerne.

Fredrikssen: Jeg ønsker kun med to Ord at nedlægge en bestemt Indsigelse imod den Paastand, der blev udtalt af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Bosjen), at det her gjaldt om en Afstemning over den store Grundsaetning: Det parlamentariske System. Dette er aldeles ikke Tilfældet, og jeg fatter ikke, at den ærede Ordfører kan finde paa at udtale noget Saadant. Selv om jeg var fuldstændig enig med ham i hans Opfattelse af det parlamentariske System: jeg er ogsaa for det parlamentariske System, men neppe paa samme Maade som han —, hvorledes i al Verden kunde jeg da stemme med ham idag, naar jeg ikke ønsker, at det parlamentariske System skal komme frem paa den Maade, han vil det? Naar jeg ikke er stemt for de Personer, om hvilke det dog her gjælder, men derimod er mere stemt for de Personer, der i Diebliffet ere inde, end for dem, der endnu ere ude, hvorledes skulde jeg da, selv om jeg var enig i de store Grundsaetninger, kunne stemme for Personer, som jeg ikke er stemt for. Dette er tydeligt, men dermed er da ogsaa givet, at det, som her forestaar, ikke er en Afstemning over parlamentarisk System eller ikke parlamentarisk System. Jeg skal ikke tillade mig her nærmere at udvilde, hvorfor jeg ikke er stemt for disse Personer, thi dette vil være bekjendt for Enhver, som har nogen Forstilling om de Kampe, vi tidligere have ført her om dette Punkt; jeg skal blot minde om, at naar jeg og vistnok Mange med mig ikke kunne slutte os til de ærede Forslagsstillere, er det mindre paa Grund af Meningsforskjel i Henseende til Grundsaetninger og Principer, end fordi vi mene, at den Maade, hvorpaa det fra den anden Side, der har gjort sig gjældende som Flertal, forinden vi komme til Afstemning, er kæmpet om Principerne, viser, at man ikke der kæmper for Sagen, men stadigt lader de personlige Spørgsmaal træde i Forgrunden. Haade de Herrer kæmpet for Sagen, vilde de paa deres Side have været mere villige til det Samarbejde, som vi fra vor Side bebrejde dem, at de ikke have været villige til. Jeg skal imidlertid ikke komme ind paa alt dette; jeg har omalt det før, og hvis vi blive siddende her længer, ville vi vistnok yderligere komme til at tale derom.

Chr. Pedersen: Det forundrer mig meget at høre min ærede Kollega for Maribo Amts 2den Valgkreds (Fredrikssen) tale om Personer. Det er mig aldeles ubegribeligt, hvorledes det ærede Medlem kan have noget Begreb om, hvilke Personer Hans Majestæt Kongen i Tilfælde

af Ministerystifte vil foretrække, og dog synes det som om det ærede Medlem virkelig er underrettet derom. Det ærede Medlem figer rent ud, at han foretrækker de nuværende Personer. Deri er det ærede Medlem meget forskjellig fra mit Standpunkt, thi jeg lægger ikke nogen Vægt paa Personerne. Hvad jeg ser hen til, er de Principer, de Grundsaetninger, for hvilke vi arbeide, og den Fremgangsmaade, som vi bruge for at sætte disse Principer i Virksomhed. Det ærede Medlem sagde, at han vilde det parlamentariske System; men det forekommer mig, at hver Gang der skal foretages et Skridt henimod Nærmelsen til dette System, saa falder han fra, saa bliver han bange for Personer, som jeg ikke kan se, og hvem jeg ikke veed, hvor de bo, men som det ærede Medlem synes at kjende som dem, der skulde være forud befittede til at træde i Stedet for det nuværende Ministerium. Det er mig i som sagt ubegribeligt, hvorledes det ærede Medlem kan se Skigt, men kan han det, saa maa det være isølge en Gave, som jeg tror, at kun saa Folkerepræsentanter ere i Besiddelse af. Naar det fra den modsatte Side saa stærkt bebreides os, at vi have foretaget det Skridt, hvorom der nu er Tale, saa ser jeg ingen Grund til sliig Bebreidelse. Det Skridt, som nu staar for Døren, er ikke nyt eller kommet frem i et Nu, men det har udviklet sig med Tiden og har naaet et meget uhyggeligt Høidepunkt allerede i sidste Samling. Jeg var dengang blandt dem, som udtalte, — og jeg udtalte det fra denne Plads, — at jeg haabede, at Regjeringen, naar Tiden gik hen, vilde komme til en anden Betragtningssmaade, at den enten vilde træde tilbage eller, saafremt den mente ikke at kunne forsvare dette, vilde vise Imødekommen mod vore Ansøffelser; men i begge disse vore Forhaabninger ere vi jo blevne stufede. Vi træffe nu de samme Personer med de samme Principer, og vi se ikke det ubetydeligste Skridt fra Regjeringens Side til at vise Imødekommen overfor Folkerepresentationen. At Regjeringen er i Overensstemmelse med det andet Thing, er en bekjendt Sag, men at den staar i skarp Modsaetning til dette Thing og ikke tager Hensyn til dets Fordringer, er ligesaa bekjendt, og jeg erklærede derfor i sidste Samling, at, mødte vi igjen de samme Personer med de samme Principer og Grundsaetninger, saa vilde jeg og turde jeg ikke forsvare at bidrage til, at der fremdeles fandt en Samarbejden Sted, som ikke kunde bringe nogen Frugt, men som kun kunde svække Folkets Interesse for den lovgivende Forsamling. Jeg handler derfor i fuldstændig Overensstemmelse med mit tidligere Standpunkt, naar jeg nu er med til at indbringe det foreliggende Forslag til Beslutning, og, saafremt Ministeriet ikke i sidste Diebliff finder sig foranlediget til at gjøre endog kun den mindste Forandring, ogsaa vil være med til at nagte den Midlerne til Fortsættelse af Regjeringen. Jeg